

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Praxis Meditandi A S. P. Ignatio Societatis Iesv Fundatore
traditæ Explicatio**

Le Gaudier, Antoine

Dilingæ, 1627

Cap. X. Oratio præparatoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50280](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50280)

CAPVT X.

Oratio preparatoria.

HÆC oratio præcedit immediata meditationem; sed fit ad arcenda impedimenta orationis tria. Primum est indignitas orantis ob peccata, quorum idcirco venia petenda est humiliter.

Secundum est intentio minus recta: nonnulli enim quæerunt in oratione tantum vnde doctiores fiât, vel vnde alijs videãtur meliores, vel magis spirituales, vel vt sensibili cõsolatione fruãtur, alij tantum vt suo sũgãtur officio, & faciant quod alij pro more faciunt: hæc intentiones corrigendæ sunt, quod fit vt edo meditatione formaliter & expresse vt medio ad cognoscendã Dei voluntatem, atq; adeo intendendo solam Dei gloriam. Quare hæc oratio continere debet perfectam sui & suarum omnium virium oblationem,

nem,

nem, intellectus cum suis habitibus & actibus; voluntatis cum omnibus etiã suis virtutibus, affectionibus & desiderijs; corporis denique ipsius & eius afflictionis, laboris ac motuum omnium; vt ex ijs velut odoribus simul contufis, & eo sacro igne accensis, fiat suaue Deo thymiana; imò ijs ita immolatis fiat hostia pro peccatis: maximè si proximæ meditationis argumentum id postulet; aut hostia pacifica in gratiarum actionem pro tot beneficijs, aut holocaustum ad solam Dei gloriam, vt in ipsis, cum ipsis, & de ipsis id operetur quod ad maiorem honorem suum fore intellexerit. Hæc oratio vt benè fiat, proderit valdè ignis ille desiderij perfecte Deo placèdi, qui vt semper debet ardere in corde nostro, ita maximè cū sacrificium hoc a deo excellens diuinæ maiestati offerimus.

Tertium est infirmitas & ignorantia nostra; nam cū nesciamus quid

D 5 & quo-

& quomodo ita orare debeamus ut impetremus, eius certè lumine egeamus qui solus scit quomodo velit orari, sic ut exoretur. Accedit ad eam ignorantiam infirmitas corporis & animi, qui facilè difficultate frangitur, præsertim cùm præter peccata, quibus mordetur; passiones, quibus turbatur; curas superfluas, quibus àgitur; sensuum mentisque naturales euagationes, quibus distrahitur; præter ista inquam impedimēta, importunus hostis omni quo potest impetu & arte, ut orationē impediatur, conatus omnes intendat. Porro liberum cuique est quibus volet uti verbis, imò sola mente hanc orationem concipere.

CAPUT XI.

Præludia.

VT facilius succedat meditatio,
& intellectus, voluntasque
suum